

**ಅಖಿಲ ಭಾರತ
ಪತ್ರಿಕೆ**

ಸಂಪಾದಕರು, ಧಾರವಾಡ

ಡಾ|| ಕೆ. ಎಸ್. ಆಮೂರ

ಎಂ. ಎಸ್ಸಿ, ಪಿಎಚ್‌ಡಿ

ಶಿವಗಿರಿ, ಧಾರವಾಡ - 580 007.

Ph : 0836 - 2774044

ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿ,

ಧಾರವಾಡ

ಡಾ|| ಗುರುಲಿಂಗ ಕಾಪ್ಪೆ

ಡಾ|| ಪಾರ್ವತಿ ನಾರಾಯಣರಾವ್

ಡಾ|| ಸುಶೀಲಾ ಬಳುಂಡಗಿ

ಡಿ.ಟಿ.ಪಿ. :

ಗಣಕಯಂತ್ರ ಕೇಂದ್ರ

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸಂಕೀರ್ಣ ಟ್ರಸ್ಟ್

ಜೆ. ಪಿ. ನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು - 78.

ಅಥ್ ಸೆಟ್ ಮುದ್ರಣ :

ಶೇಷ ಸಾಯಿ ಇ ಫಾರಂ ಪ್ರೆ. ಲಿ.

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸಂಕೀರ್ಣ ಟ್ರಸ್ಟ್

ಜೆ. ಪಿ. ನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು - 78.

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ಶ್ರೀ ಅಜಿತ್ ಎಸ್. ಸಬ್ಬೀಸ್

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೊಸೈಟಿ

ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ, ಕರ್ನಾಟಕ

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ

ಜೆ. ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ,

ಬೆಂಗಳೂರು - 78.

Ph : 080 - 26642239

ಪರಿವಿಡಿ

“ಆಂತರಿಕ ಮನೋಭಾವ”

(ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ)

ಪುಟ

ಅನು : ಡಾ. ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ

ಇದು ನಿಮಗೆ ಹೊಸ ಕ್ಷಿತಿಜಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ 02

ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ವಿಷಯ ಆಂತರಿಕ

ಮನೋಭಾವ ಹಾಗೂ ನಂಬಿಕೆ ಮಾತ್ರ 03

ಅನು : ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಸಿಂಪಿ

ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರ ಅರ್ಥ 03

ಅನು : ಡಾ. ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ

ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ 06

ನಂಬಿಕೆ ಹಾಗೂ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿರುವ ಆಂತರಿಕ ಮನೋಭಾವ 08

ನಿಷ್ಠಾಪಟ್ಟದ ಆಂತರಿಕ ಮನೋಭಾವ 11

ತಾಳ್ಮೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಸನ್ನತೆಗಳಿರುವ ಆಂತರಿಕ ಮನೋಭಾವ 15

ಅನು : ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಗಲಗಲಿ

‘ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹಾಗೂ ವಿನಮ್ರತೆ’ಯ ಆಂತರಿಕ ಮನೋಭಾವ 20

ಅನು : ಡಾ. ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ

ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗಾಗಿ ಭಗವಂತನನ್ನು

ಕೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದ ಮನೋಭಾವ 25

ಅದೃಶ ನೀಡದೆ ಆಯುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ? 29

ಅನುಬಂಧ

ಅನು : ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಸಿಂಪಿ

ವಿಷ್ಣುವಾಹನ ಗರುಡನ ಅನುಕಂಪ 34

ವಾರ್ತಾಪತ್ರ 37

***

ಪುಟ - 02

ಇದು ನಿಮಗೆ ಹೊಸ ಕ್ಷಿತಿಜಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ

(6/123-24) ಒಂದು ಸ್ಥಿತಿಯಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಮೇಲಾಗುವ ವಸ್ತುಗಳ, ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಪರಿಣಾಮವು ಅವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮನುಷ್ಯ ಹೊಂದಿರುವ ಮನೋಭಾವನೆಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯವು ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟವು ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಬರುವ ಒಂದು ಗಳಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವು ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗಿರುತ್ತವೆ. ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೊಂದಿರುವ ಮನೋಭಾವದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲಾಗುವ ಅವುಗಳ ಪರಿಣಾಮ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ವಿಷಯ ಒಂದೇ ಆಗಿರಲಿ, ಅದನ್ನು ನಾವು ಭಗವಂತನ ಕಾಣಿಕೆಯೆಂದು, ದೈವೀ ಅನುಗ್ರಹವೆಂದು, ದೈವೀ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಪೂರ್ಣ ಪರಿಣಾಮವೆಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಾಗ, ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತರಾಗಲು, ಬಲಿಷ್ಠರಾಗಲು, ಹೆಚ್ಚು ಸತ್ಯವಂತರಾಗಲು ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ ; ಅದು ಹಾಗಿರುವಾಗ ನಿಖರವಾಗಿ ಅದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವಿಧಿಯ ಹೊಡೆತ, ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಲು ಬಯಸುವ ಶಕ್ತಿ ಎಂದು ತಿಳಿದರೆ ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುತ್ತದೆ, ಭಾರವಾದದ್ದೆನಿಸುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮಿಂದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು , ಬಲ ಹಾಗೂ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿಖರವಾಗಿ ಅದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ-ಇದನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಮಗೆ ಅನುಭವವಾಗಿರಲಿ ಎಂದು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಒಮ್ಮೆ ನೀವು ಅದನ್ನು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡರೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಡೆಯುವಿರಿ, ನಿಮಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಡೆಯುವಿರಿ. ಮತ್ತು ಅದು, ನೀವು ಅದನ್ನು ಯಾವ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುವಿರಿ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ನಿಮ್ಮ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಅನುಭವವಲ್ಲ , ಅಲ್ಲಿ ಆ ಅನುಭವ ಆರಂಭವಾಗಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದು ದೇಹದಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾದ ಅನುಭವವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ...

ಇದು ನಿಮಗೆ ಹೊಸ ಕ್ಷಿತಿಜಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ಮಾರ್ಗ, ಪರಿವರ್ತನೆಯತ್ತ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅದು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ.

**ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ವಿಷಯ ಆಂತರಿಕ
ಮನೋಭಾವ ಹಾಗೂ ನಂಬಿಕೆ ಮಾತ್ರ**

(24/1696-97) ಎಲ್ಲವೂ ಆಂತರಿಕ ಮನೋಭಾವದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿ-
ರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಸಾಧಕ ಯಾವಾಗಲೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ದೈವೀಕೃಪೆಯಲ್ಲಿ
ಅವನಿಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆ ಇದ್ದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ದೈವೀಕೃಪೆಯೇ ಅವನು
ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು.

ಸಂಗತಿಗಳು ಆ ರೀತಿ ಸಂಭವಿಸಬೇಕಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಇಡೀ ಸತ್ತೆಯನ್ನು
ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಆಳವಾಗಿ ಬೇರುಬಿಟ್ಟ ನಂಬಿಕೆ ಇರಬೇಕು, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಯಾವ
ಅಂಶವೂ ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಬಾರದು. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಇದು ಕಠಿಣವಾದದ್ದು, ಅಲ್ಲದೆ
ನಿಮಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇರಬಹುದು, ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಬೇರೆಯವರು ಇರುತ್ತಾರೆ,
ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಮನೋಭಾವದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಹಾಗಿದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡ ನಿಮ್ಮ
ಆಂತರಿಕ ಮನೋಭಾವ ಹಾಗೂ ನಂಬಿಕೆ ಮಾತ್ರ ಗಣನೆಗೆ ಬರುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು
ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಬಾಹ್ಯ ಸಾಧನಗಳು ಅರ್ಥಶೂನ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಅವು
ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರುಪಯೋಗಿ ಎಂದು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ತೋರಿಸಬಹುದು, ಯಾವ
ಪುರುಷಾರ್ಥಕ್ಕೂ ಅವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ದೈವೀಕೃಪೆ ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು.

★

ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರ ಅರ್ಥ

(6/740-41) ಪ್ರಶ್ನೆ: ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವ ಎಂದರೇನು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಮಗು, ಅದು ಸಂದರ್ಭದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಸರಿಯಾದ
ಮನೋಭಾವವೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೆ
ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಅದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಮೇಲೆ
ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಅದರರ್ಥ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರಬೇಕಾದ
ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವ ಒಂದಿರುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ನೀನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಅದು
ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಶಾರೀರಿಕ ಅಸಮತೋಲನದ ತರಂಗದ ಭಾವನೆ
ತಂದುಕೊಂಡರೆ, ಅವನಿಗೆ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎನಿಸಿದರೆ ಸರಿ, ಆಗ ಆಂತರಿಕ
ಸ್ಥಿರತೆಯಲ್ಲಿ, ಶಾರೀರಿಕ ಸಮತೋಲನದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಒಳ್ಳೆಯ
ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡುವುದು ಹಾಗೂ ದೈವೀಕೃಪೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿರುವುದು
ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯದಿಂದ ಕ್ರೋಧದ ತರಂಗ
ಬರುತ್ತಿದೆ ಎನಿಸಿದಾಗ ಇಲ್ಲವೆ ಕೋಪದ ಕೆರಳಿಕೆಯ ಭಾವನೆ ಬಂದಾಗ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು
ತನ್ನೊಳಗೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಮೇಲ್ಮೈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅನಾಸಕ್ತನಾಗಬೇಕು,
ಮೇಲ್ಗಡೆಯಿಂದ ಬರುವುದನ್ನಷ್ಟೆ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಸಂಕಲ್ಪ ಹೊಂದಿರಬೇಕು
ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಅಧೀನನಾಗಿರಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು
ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಅದು ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅದು ಮರಳಿ ಅದೇ ವಿಷಯದತ್ತ
ಬರುತ್ತದೆ : ಮನುಷ್ಯ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಬೇಕು, ಅವನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು
ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಹಾಗೂ ಅವನು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು.

ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೀವು ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಬಯಸಬಹುದು, ಇನ್ನೊಂದು
ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಶಕ್ತಿ ಬೇಕಾಗಬಹುದು, ಮತ್ತೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ
ಒಳ್ಳೆಯ ಆರೋಗ್ಯ ಬೇಕಾಗಿರಬಹುದು ಹಾಗೆಯೇ ಇನ್ನೂ ಮತ್ತೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ
ಬಾಹ್ಯದಿಂದ ಬರುವ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸುವ ಏನೋ ಒಂದು ಬೇಕಾಗಿರಬಹುದು.

ಮನುಷ್ಯ ದಿಕ್ಕುಗೆಟ್ಟವನಂತೆ ಆದಾಗ, ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾದಾಗ,
ಮಾಡಬೇಕಾದುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸರಿಯಾದದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ
ಇದ್ದಾಗ, -ಎರಡು, ಮೂರು, ನಾಲ್ಕು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು
ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದಾಗ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸರಿಯಾದದ್ದು ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯದೆ
ಹೋದಾಗ, ಅವನು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಚೈತ್ಯ ಸತ್ತೆಯ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ
ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದ ಎದುರು ಇರಿಸಬೇಕು ; ಮತ್ತು ಈ ಚೈತ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಎದುರು
ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕಾಗಿ, ನಿಜವಾದ
ನಿರ್ಣಯಕ್ಕಾಗಿ, ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವ
ಉತ್ತರಕ್ಕಾಗಿ ಅದರತ್ತ ಕಿವಿಗೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದು ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವ.

★

(7/9-10) ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮಧುರ ಮಾತೆಯವರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಹೇಳಿದ್ದು ಹೀಗಿದೆ : ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಎದುರಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸಿದಾಗ ಮನುಷ್ಯ ಒಂದು ಅಡೆತಡೆ ಮಾಯವಾದದ್ದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವ ಎಂದರೇನು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಓಹೋ! ನಾನು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದೆ. ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವವೆಂದರೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಮುಂದೆ ಕೊಟ್ಟ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿವರಣೆ ಇದೆ. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಅಚಂಚಲನಾಗಿ ಇರುವುದು-ಈ ವಾಕ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿದೆ-ಆಕ್ರಮಣ ದಾಟಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಕಾದು ಕೊಂಡಿರುವುದು, ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಅದು ಅಲ್ಲಿಲ್ಲವೆ? ಹಾಗಾದರೆ ಅದು ಇನ್ನೊಂದು ಪರಿಚ್ಛೇದದಲ್ಲಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವವೆಂದರೆ ಧೈರ್ಯವನ್ನು , ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು , ಸಹನೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವುದು, ಖಿನ್ನನಾಗದೆ ಇರುವುದು, ಬಹಳ ಅಚಂಚಲತೆಯಿಂದ, ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಇರುವುದು, ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಅಭೀಷ್ಟೆಯಿಂದ ಇರುವುದಾಗಿದೆ ; ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಏನೇ ಇರಲಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತೆ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಿಶ್ಚಿತತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು-ಇದು ನಿಜವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದು.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ.

(14/66) ಶ್ರದ್ಧಾವಂತರು ಹಾಗೂ ನಿಷ್ಕಪಟರಾದವರಿಗೆ ಭಗವಂತ ಜೊತೆಗಾರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ.

ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ

(3/154-55) ಸಂಭವಿಸುವುದೆಲ್ಲವೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿರುತ್ತದೆಯೇ? ಸಂಭವಿಸಿದ್ದು ಸಂಭವಿಸಲೇಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಿದೆ, ಅದು ಹಾಗಾಗದೇ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ-ವಿಶ್ವಂಭರ ನಿರ್ಣಯದ ಪ್ರಕಾರ ಅದು ಸಂಭವಿಸಲೇಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ನಾವು ಹಾಗೆ ಹೇಳಲು ಶಕ್ತರಾಗುವುದು ಅದು ಸಂಭವಿಸಿದ ನಂತರ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಸಮಸ್ಯೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು , ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಂದು ದೇಶವೇ ಆಗಿರಲಿ, ಇಲ್ಲವೆ ಒಬ್ಬ ಮಾನವನೇ ಆಗಿರಲಿ, ಅದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮನೋಭಾವದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಸಂಭವಿಸಲಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ, ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಅಳವಿಗೆ ನಿಲುಕಬಲ್ಲ ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ನೀವು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ-ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಅಳವಿನಲ್ಲಿರುವ ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ಇರಿಸಿದರೆ, ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸಂಭವಿಸಲಿರುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ನಿಶ್ಚಿತತೆಯಿಂದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ನೀವು ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪತನಗೊಂಡ ಕೂಡಲೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸಲಿರುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಸರಳ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಪ್ರಭಾವದ ಅತ್ಯಂತ ನಿಕಟ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವವಿದ್ದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅನುಕೂಲಕರ ತಿರುವುಕೊಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುತ್ತದೆ, ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬದಲಿಸಬಹುದೆಂದು ನಾನು ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಬಂದಾಗ ನೀವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಹಾಗೂ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ತಿಳಿಯದೆ ಭಯಪಟ್ಟರೆ ಅವನು ಮಾಡಲು ಬಂದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪೂರೈಸಿಬಿಡಲು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಲೇರಿ ಹೋದರೆ, ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿ ಅವನು ಗುರಿತಪ್ಪಬಹುದು, ನಿಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಾಯ ಮಾಡಲು ಮಾತ್ರ ಅವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವವಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲೂ ಇರುವ ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭರವಸೆ ಇದ್ದರೆ, ಅವನು ನಿಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧ ಒಂದು ಬೊಟ್ಟನ್ನೂ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಇಡೀ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಈ ಸತ್ಯವೇ ಅವಶ್ಯವಿದ್ದ ಬೀಗದ ಕೈಯಂತಿದೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ, ಅದನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಸರಿ, ನಿಮಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದು ಸಂಭವಿಸುವುದು. ಸಹಜವಾಗಿ, ಜಗತ್ತು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಬದಲಾಯಿಸಿಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಹೀಗಾಗುವುದು ನೀವು ಯೋಗದ ಸರಳ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿಡಿರಿ. ನೀವು ಅಡ್ಡದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗ ಕಳೆದುಕೊಂಡರೆ, ಯಾರೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿರದ ದಟ್ಟಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವಂತೆ ಚಂಚಲತೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲವೆ ಅಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಅಲೆದಾಡಿದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಿದರೆ, ಆಗ ಸರಿಯಾದ ಸಹಯೋಗವಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮ ತೀವ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕುರಿತು ಹಲವಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಜನಜಂಗುಳಿಗಳನ್ನು ಅನಾಹುತಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಅದು ಮೇಲ್ಗಡೆಗೆಲ್ಲೋ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಮನೋಭಾವವಾಗಿರಬಾರದು, ದೇಹವನ್ನು ಅದರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿರಬಾರದು. “ಭಗವಂತನ ಸಂಕಲ್ಪದಂತಾಗಲಿ” ಎಂದುಕೊಂಡು ನೀವು ಮೇಲ್ಗಡೆಗೆ ಎಲ್ಲೋ ಇದ್ದುಕೊಂಡರೆ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೊಲೆಗೆ ಈಡಾಗಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ದೇಹ ಬಹಳ ಅದೈವಿಕವಾಗಿರಬಹುದು, ಭಯದಿಂದ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು : ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಏನೆಂದರೆ ದೇಹದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಭಯಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಅದು ದೈವೀ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಆಗ ನಿಜವಾಗಿ ಯಾವ ಅಪಾಯವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರಿಂದಾಗುವ ಆಗುವ ಆಕ್ರಮಣಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಪಂಚಭೂತಗಳ ಮೇಲೂ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಬಹುದು. ನಿಮಗೆ ನಾನೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುವೆ. ಒಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲಿ ಚಂಡಮಾರುತ ಬಂದಿತ್ತು, ಬಹುಶಃ ನಿಮಗೆ ಆ ರಾತ್ರಿಯ ನೆನಪಿರಬಹುದು. ಆಗ ಪ್ರಚಂಡ ಸಪ್ತಳ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿತ್ತು, ಮಳೆಯ ನೀರು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಆಗ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಅವರ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತೆರೆದು ನೋಡಿದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಮೇಜಿನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಬಹಳ ಶಾಂತರೀತಿಯಿಂದ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಆ ಕೋಣೆಯು ಎಷ್ಟೊಂದು ಘನವಾದ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತ್ತೆಂದರೆ ಹೊರಗೆ ಚಂಡಮಾರುತ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಯಾರೂ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಯೋಚಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಿಟಕಿಗಳ ಬಾಗಿಲುಗಳು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದವು, ಮಳೆಯ ಒಂದು ಹನಿಕೂಡ ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ.

ನಂಬಿಕೆ ಹಾಗೂ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿರುವ ಆಂತರಿಕ ಮನೋಭಾವ

(23/572-73) ಕ್ರಿಯಾಶೀಲರು, ಶೋಧಕರು, ಅನ್ವೇಷಕರು, ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವವರು ಇಂತಹ ಈ ಎಲ್ಲ ಜನರು ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಇಲ್ಲವೆ ಕೈಕೊಂಡ ಕಾರ್ಯ ಪೂರ್ತಿಗೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ನಿರಾಶೆ, ವಿಫಲತೆ, ಸಾಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾದ ಸಂಗತಿ, ನಿರಾಕರಣೆ ಎದುರಾದರೂ ಅವರು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಏನೋ ಒಂದು, ಅದೇ ಸತ್ಯವೆಂದು, ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯವೆಂದು, ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುವುದುಂಟು. ಕುರುಡು ನಂಬಿಕೆ ತಪ್ಪಲ್ಲವೆ? ಎಂದು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು ‘ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಕುರುಡು ನಂಬಿಕೆಯೇ ಆಗಿರಬೇಕು, ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಬೇರೇನೋ ಆಗಿರುತ್ತದೆ,-ಅದು ತರ್ಕಮಾಡಿ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ಸಂಗತಿ, ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರ ಪಡೆದ ಮನವರಿಕೆ, ಇಲ್ಲವೆ ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಜ್ಞಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಇನ್ನೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರದ, ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿರದ, ಸಾಧಿಸಲಾಗಿರದ ಏನೋ ಒಂದಕ್ಕೆ ನಂಬಿಕೆ ಆತ್ಮದ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದಾಗ್ಯೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ದೈವೀ ಜ್ಞಾತಾ, ಸೂಚನೆಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡ, ಅದು ಸತ್ಯ ಎಂದು ಇಲ್ಲವೆ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಲು ಇಲ್ಲವೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಗ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಈ ಏನೋ ಒಂದು, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೃಢವಾದ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗಲೂ, ಪ್ರಾಣಿವು ಹೇಣಗುತ್ತ, ಬಂಡಾಯವೇಳುತ್ತ ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲದು. ಯೋಗಾಚರಣೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುವಾಗ ನಿರಾಶೆಯ, ವಿಫಲತೆಯ, ಅಪನಂಬಿಕೆಯ ಹಾಗೂ

ಅಂಧಕಾರದ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಕಂಡುಕೊಂಡಿರದ ಮನುಷ್ಯ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ? ಆದರೆ ಅವನನ್ನು ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಏನೋ ಒಂದಿರುತ್ತದೆ, ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಆ ಪೋಷಣೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಯಾವುದನ್ನು ಬೆಂಬತ್ತಿತ್ತೋ ಅದು ಇನ್ನೂ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಅದು ಭಾವನೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಯೋಗದಲ್ಲಿ ನಾವಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಮೂಲಭೂತ ನಂಬಿಕೆ ಎಂದರೆ ಇದು : ಭಗವಂತ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ, ಅನುಸರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯನಾದವನು ಅವನೊಬ್ಬನೆ, -ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬೇರಿನ್ನಾರನ್ನೂ ಅವನಿಗೆ ಹೋಲಿಸಲಾಗದು. ಮನುಷ್ಯ ಈ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರೆಗೆ ಅವನನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವನ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಅಡೆತಡೆಗಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೂ, ನಿರಾಕರಣೆಗಳು ಹಾಗೂ ತೊಂದರೆಗಳು ಅವನನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡ, ಅವನು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಹೇಗಿಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ್ಯೂ ಅವನನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವೆ.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು.

★

(15/320) ಪರಿಶುದ್ಧ ನಂಬಿಕೆ ಸರ್ವಸಮರ್ಥವಾದ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಲಾಗದ ಏನೋ ಒಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ ! ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸರ್ವಸಮರ್ಥವಾದ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಲಾಗದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು , ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ, ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ , ಇದು ನಂಬಿಕೆ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹೀಗೆ ಕೇಳಬೇಕು : ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಲ್ಲೂ ನಂಬಿಕೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಯಾವುದರಲ್ಲೋ ನಂಬಿಕೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ದೈವಿಕ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯೋಣ. ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೆ, ನಮಗೆ ಕೂಡಲೆ ಈ ದೈವಿಕಸಾನ್ನಿಧ್ಯದ ಅರಿವು ನಮಗಾಗಬೇಕು. ಈ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ, ಅದಲ್ಲದೆ, ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ಅದರ ಅನುಭವವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆ? ಏಕೆಂದರೆ ಆ ನಂಬಿಕೆ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ನಂಬಿಕೆ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಕಾರ್ಯ ಕೂಡಲೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ಬಹಳ ಸತ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿ. ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೂಡಲೆ

ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದರ ಅರಿವು ನಿಮಗಾದ ಕೂಡಲೆ ನೀವು ಗಮನಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಿರಿ : “ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಏಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ? ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ?” ನೀವು ಅದೇ ಬಗೆಯ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯದಿಂದ ಗಮನಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಚಿಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳು-ಅಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡವಲ್ಲ-ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಿ, ಅವು ತಿರಸ್ಕರಣೀಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಗರ್ವ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ, ನಂತರ ಒಂದು ಆಸೆ, ಅದು ಭಯಂಕರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ-ಅದು ತನ್ನನ್ನು ಬಹಳಷ್ಟು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಅದು ಮಹತ್ವ , ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹಾಗೂ ತೃಪ್ತಿ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

★

(6/403-04) ಅಭೀಪ್ಸೆಪಡುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದದ್ದು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಜನರು ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಅಪನಂಬಿಕೆ, ಶ್ರದ್ಧೆ ಹಾಗೂ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ, ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಜಯ ತಂದುಕೊಡುವ ಆಶಾವಾದ ಹಾಗೂ ಅನಾಹುತ ಯಾವಾಗ ಸಂಭವಿಸಲಿದೆ ಎಂದು ತನ್ನನ್ನೇ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿರಾಶಾವಾದ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಂಘರ್ಷ-ವನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಭೀಪ್ಸೆಪಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹದು ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ನೀವು ಅಭೀಪ್ಸೆಪಡಬಹುದು, ಆದರೆ ನೀವು ಏನನ್ನೂ ದೊರಕಿಸುವುದಿಲ್ಲ...

ಸರಿ, ಮನುಷ್ಯ ದೈವೀಶಕ್ತಿಗಾಗಿ ಅಭೀಪ್ಸೆಪಟ್ಟರೆ, ಭಗವಂತನನ್ನು ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಯಾಚಿಸಿದಾಗ, ಅದು ಬರದೇ ಇರುವುದು ಅಸಂಭವ ಎಂಬ ಅಲೂಗಾಡದ ನಿಶ್ಚಿತತೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದಾಗ ಅದು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಬರುವುದು. ಇಂತಹದೇ ನಿಜವಾಗಿ ಆಂತರಿಕ ತೆರೆದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ, ಪರಿವರ್ತನೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಜನರು ಸತತ ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಏನನ್ನಾದರೂ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿದ್ದಾಗ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಸದಾ ಅಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿದ್ದಾರೆ, ಏನನ್ನೋ ದೊರಕಿಸಬೇಕಾದಾಗ, ಶಕ್ತಿಯೊಂದು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದಾಗ ಅವರು ಅಲ್ಲಿರುವುದೇ ಇಲ್ಲ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಗುವಿನಲ್ಲಿ ಇರುವಂತಹ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇದ್ದ ಜನರು ಯಾವಾಗಲೂ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತರಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮತ್ತು ಇದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ, ಅಲ್ಲವೆ? ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ , ಅವರಲ್ಲಿ ನಿಖರವಾಗಿ ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಸದಿಚ್ಛಿ , ಅಭೀಪ್ಸೆ ಇರಬಹುದು,

ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವ ಅಂತಹದೇ ಇಚ್ಛೆ ಇರಬಹುದು, ಆದರೆ ಮಂದಸ್ಥಿತದ ಈ ದೃಢವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳವರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ತಮಗೆ ಅದು ದೊರಕುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಭಗವಂತ ಉತ್ತರ ನೀಡುವನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಒಪ್ಪಿಗೆ ದೊರಕಿಸಿದ ಏನೋ ಒಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ... “ನನಗೆ ಅವಶ್ಯವಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಭಗವಂತ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ, ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದರೆ ನನಗೆ ಉತ್ತರ ದೊರಕುತ್ತದೆ, ನಾನು ತೊಂದರೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸಿದರೆ, ಸಹಾಯ ದೊರಕುತ್ತದೆ, ಅದು ಬರುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ.” ಸಹಜವಾದ, ಮುಚ್ಚುಮರೆ ಇಲ್ಲದ, ಪ್ರಶ್ನಿಸದ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇದ್ದರೆ, ಅದು ಇನ್ನಾವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಗಳು ಅದ್ಭುತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ವೈರುಧ್ಯಗಳು ಹಾಗೂ ಸಂಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಅವನು ತೊಂದರೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವನಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಿಚಾರ ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ : “ಓ, ಅದು ಅಸಾಧ್ಯ, ನಾನು ಅದನ್ನೆಂದಿಗೂ ನಿರ್ವಹಿಸಲಾರೆ, ಅದು ಉಲ್ಲಾಸಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ನನಗೆ ಬೇಡವಾದ ನಾನಿರುವ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗುತ್ತದೆ, ನಾನು ಹೀಗೆಯೇ ಜಾರುತ್ತ ನಡೆದರೆ, ಹಾಗಾಗುವುದಾದರೆ ...” ಈ ರೀತಿ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕಾದ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ತನ್ನ ನಡುವೆ ಅವನು ಗೋಡೆಯೊಂದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಾನೆ. ಚೈತ್ಯಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಗೆಯ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಅದ್ಭುತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಛಾಯೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ವಿವಾದವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ವೈರುಧ್ಯಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅದು ಹಾಗಿರುವಾಗ ಉತ್ತರ ದೊರಕಿಸದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಅಭೀಷ್ಟೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ.

★

ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯದ ಅಂತರಿಕ ಮನೋಭಾವ

(12/270) ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯದ ಅರ್ಥ : ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಯೋಚನೆಗಳು, ಭಾವನೆಗಳು, ಸಂವೇದನೆಗಳು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಗಳು ನಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ದೈವೀ ಸತ್ಯವನ್ನಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನನ್ನೂ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬಾರದು ಎಂಬುದು ಪರಿಪೂರ್ಣ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯದ ಅರ್ಥ.

★

(14/65) ಸತ್ತೆಯ ಎಲ್ಲ ಚಲನವಲನಗಳನ್ನು ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಹಾಗೂ ಈಗಾಗಲೇ ದೊರಕಿಸಿದ ಸಿದ್ಧಿಯ ಸ್ವರದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತುವುದು ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯದ ಅರ್ಥ.

ಇಡೀ ಸತ್ತೆಯನ್ನು ಅದರ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಕೇಂದ್ರ ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪದ ಸುತ್ತ ಸಮರಸಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು, ಏಕತೆ ತರುವುದನ್ನು ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯವು ಒತ್ತಾಯಿಸಿ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

★

ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯದ ಆಚರಣೆ : ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಷ್ಕಪಟರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಬೇಕು-ಬೇಡಗಳು, ಆಸೆ, ಯಾವುದೇ ಆಕರ್ಷಣೆ, ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ, ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇಲ್ಲವೆ ಜುಗುಪ್ಸೆ, ಯಾವುದೇ ಆಸಕ್ತಿ, ವಿಕರ್ಷಣೆ ಇವುಗಳಾವೂ ಇರಬಾರದು. ಮನುಷ್ಯ ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇಡಿಯಾದ ಹಾಗೂ ಸಮಗ್ರ ದೃಷ್ಟಿ ಹೊಂದಿರಬೇಕು, ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಅದರದರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲ ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಸಮಾನ ಮನೋಭಾವ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ, ಆ ಮನೋಭಾವ ನಿಜವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕಾರ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತರುವುದು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ದೈವೀಕರಣಗೊಳಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ವೈರುಧ್ಯಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅವನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಆ ವೈರುಧ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಿರುವವರೆಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಷ್ಕಪಟನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಾಣಿಕ, ಭೌತಿಕವೂ ಕೂಡ, ಸಹಜವಾಗಿ, ಮಿಥ್ಯೆಗೀಡಾಗುತ್ತವೆ. ನಾನು ಭೌತಿಕದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತುಕೊಟ್ಟು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಕಾರ್ಯಗತಿಯು ವಕ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ, ತನ್ನಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತ ಇರುವವರೆಗೆ, ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನೋಡುವುದು, ಕೇಳುವುದು, ರುಚಿನೋಡುವುದು, ಭಾವನೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವು ನೈಜತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಾರ. ನಿಮಗೆ ಸಂತೋಷ ಕೊಡುವ, ಹಾಗೆಯೇ ಸಂತೋಷಕೊಡದ ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳು ಇರುವವರೆಗೆ, ಕೆಲವು ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಆಕರ್ಷಣೆ ಹಾಗೂ ಇನ್ನು ಬೇರೆಯವುಗಳಿಂದ ವಿಕರ್ಷಣೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿರುವವರೆಗೆ ನೀವು ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ನೈಜತೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಲಾರಿರಿ, ನೀವು ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು, ಪಕ್ಷಪಾತಗಳು, ಹಾಗೂ ವಿಕರ್ಷಣೆಗಳು ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ

ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ಸಂವೇದನೆಗಳು, ಭಾವನೆಗಳು, ಹಾಗೂ ಯೋಚನೆಗಳು ಇರುವ ಹಾಗೆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಉಪಕರಣ-ಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ನೋಡಿದ್ದು , ಭಾವನೆಗೆ ತಂದುಕೊಂಡದ್ದು, ಅನುಭವಿಸಿದ್ದು ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿ ಅನಾಸಕ್ತಿ ಇರಬೇಕು, ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಇದು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದಾಗುವವರೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಹಿಕೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯವಲ್ಲ , ಹಾಗಾಗಿ ನಿಷ್ಕಪಟವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

★

(5/5-6) ಸತ್ತೆಯ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳು, ಎಲ್ಲ (ಬಾಹ್ಯ ಇಲ್ಲವೆ ಆಂತರಿಕ) ಚಲನೆಗಳು, ಸತ್ತೆಯ ಭಾಗಗಳು, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸೇರಿದವುಗಳಾಗಬೇಕು , ಭಗವಂತನಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಜೀವಿಸಬೇಕು, ಭಗವಂತ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದನ್ನೆ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು, ಅವನ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಏಕೈಕ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು, ಅವನ ಚೈತನ್ಯದ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರಾವ ಮೂಲವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸದಿರುವುದು ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯದ ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ನಿಮ್ಮ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯವನ್ನು ಗಾಢವಾಗಿಸಲು, ಸುಧಾರಿಸಲು ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇರದೆ ಇರುವ ಒಂದು ದಿನ, ಒಂದು ತಾಸು, ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಕೂಡ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಬಾರದು. ಭಗವಂತನನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಮೋಸಗೊಳಿಸಲಾರ ಎಂಬುದು ಸರ್ವವಿದಿತ, ಅಸುರರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಚಾಣನಾದವನೂ ಕೂಡ ಭಗವಂತನನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಲಾರ. ಮನುಷ್ಯ ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡ, ಅವನು ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ , ದಿನದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ , ಸಹಜವಾಗಿ, ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ, ತನ್ನನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ, ಈ ಪ್ರಯತ್ನದ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ಅರಿವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ, ಆಡುವ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ತಾನು ಮಾಡುವುದೆಲ್ಲದಕ್ಕೆ, ಯಾವಾಗಲೂ, ಅನುಕೂಲಕರ ವಿವರಣೆ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಮೊದಲಿಗೆ ಸಂಭವಿಸುವುದು ಇದೇ. ಜಗಳದಂತಹ ಹಾಗೂ “ಅದು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ತಪ್ಪು” ಎಂದು ಹೇಳುವಂತಹ ಸ್ಪಷ್ಟ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು

ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ , ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಚಿಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಬಾಗಿಲಿಗೆ ತಾನೇ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದು ನಂತರ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಒದತ ಕೊಟ್ಟ ಬಾಲಕನೊಬ್ಬನ ಪರಿಚಯ ನನಗಿದೆ. ಇದು ಅಂತಹ ವಿಷಯವೇ. ತಪ್ಪು ಇನ್ನೊಬ್ಬರದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ತಪ್ಪು ಮಾಡುವವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಬಾಲ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋದ ನಂತರವೂ ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕಾರಣ ದೊರೆತಾಗ ನೀವು ಅತ್ಯಂತ ಮೂರ್ಖತನದ ನೆಪವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. “ಅವನು ಅದನ್ನು ಮಾಡಿರದಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ ,” ಆದರೆ ಅದು ಈ ಬದಿಯಿಂದ ಆ ಬದಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ ವಿಷಯ.

ಇದನ್ನೇ ನಾನು ನಿಷ್ಕಪಟರಾಗಿರುವುದು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ನೀವು ನಿಷ್ಕಪಟರಾಗಿದ್ದರೆ, ತತ್ಕ್ಷಣ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವ ರೀತಿ, ಆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಸರಿಯಾದದ್ದನ್ನು ಮಾಡದೇ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ನೀವು ಸರಿಯಾದದ್ದನ್ನೇ ಮಾಡುವುದಾಗಿರಬೇಕು. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದಿರುವಾಗಿನ ಅತ್ಯಂತ ಸಾಮಾನ್ಯ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ, ಆಗ ನೋವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳದೆ ನೀವು ವಹಿಸುವಾಗಿರಬೇಕು. ನೀವು ಸ್ಥಿರತೆಯಿಂದ, ಅಚಂಚಲರಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ; ಸಿಟ್ಟಿನ ಸಂಸರ್ಗದ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಬಾರದು. ನೀವು ಕೇವಲ ನಿಮ್ಮತ್ತ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಇದು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಅದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದ ವಿಷಯ, ನೀವು ನಿಷ್ಕಪಟರಾಗಿರುವಿರೋ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಚಿಕ್ಕ ಆರಂಭವದು. ಸಂಸರ್ಗದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವ, ಕೆಟ್ಟ ತಮಾಷೆ ಮಾಡುವ ಹಾಗೂ ಇತರರಿಂದಾಗುವ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತಾವೂ ಮಾಡುವ ಜನರನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ.

ನಿಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನೋಭಾವದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಪಟರಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ನಿಮ್ಮತ್ತ ನೀವು ತೀಕ್ಷ್ಣ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಕಪಟದ ನೂರಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತೀರಿ. ನಿಷ್ಕಪಟರಾಗಿರುವುದು ಎಷ್ಟು ಕಠಿಣವಾದದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಿ.

★

(3/192) ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯ ಇದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲ ಸಹಾಯ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮತ್ತು ದೈವೀಕೃಪೆ ನಿಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುವುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತ ನೀವು ಬಹಳ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

★

(14/71) ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿಷ್ಕಪಟರಾಗುವುದು, ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಷ್ಕಪಟರಾಗಿರುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಅಭೀಪ್ಸೆಯ ಸಮಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ನೀವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮೋಸಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯವು ದೈವೀಕೃಪೆಯ ಸುನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ತರುತ್ತದೆ.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ.

★

ತಾಳ್ಮೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಸನ್ನತೆಗಳಿರುವ ಆಂತರಿಕ ಮನೋಭಾವ

(23/628-29) ನಂಬಿಕೆಗಾಗಿ ಅಭೀಪ್ಸೆಪಡುವುದರ ಹೊರತಾಗಿ ನಿನ್ನಿಂದ ನಾನು ಬಯಸುವುದೇನು? ಸರಿ, ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಲಂಕಷತೆ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿಯುವಿಕೆ ಇರಲಿ ! ಎರಡು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಮಾತ್ರ ಅಭೀಪ್ಸೆಪಟ್ಟು , ನಂತರ ಭೂಕಂಪದ ಹಾಗೂ ಶೋಷಣೆ ಹಾವರನ ವೇದವಾಕ್ಯದ, ಅದಕ್ಕೂ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಕತ್ತೆತನದ, ಇನ್ನುಳಿದ ಎಲ್ಲದರ ಕಸದ ಗುಂಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೀಳಬೇಡ, ಭಗವಂತನಿಗೆ ಕ್ರೀಡಾ ಮನೋಭಾವದ ಪೂರ್ಣ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸು. ಅವನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಪ್ರಕಾಶ ಹೊತ್ತಿಸಿದಾಗ, ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಿರಾಶೆಯ ಹಸಿಕಂಬಳಿಯನ್ನು ತಂದು ಆ ಬಡ ಜ್ವಾಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬೇಡ. ‘‘ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿಸಿದ್ದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಮೇಣಬತ್ತಿ ಬೇರೇನೂ ಅಲ್ಲ’’ ಎಂದು ಹೇಳುವಿ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಮನಸ್ಸಿನ, ಜೀವನದ ಹಾಗೂ ದೇಹದ ಅಂಧಕಾರವನ್ನು ಕರಗಿಸಬೇಕಾದರೆ ಮೇಣಬತ್ತಿ ದೀಪ ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. -ಬೆಳಗುವ ದೀಪ ಅನಂತರ ಅನುಸರಿಸಬಹುದು, ತದನಂತರ ಸೂರ್ಯನೇ ಬರಬಹುದು. ಆದರೆ ಪ್ರಾರಂಭಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಸಂಗ ಬರಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಅದರ ಮುಂದೆ ಬರುವ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಪ್ರಸಂಗಗಳಿಂದ, ದುಃಖಿಸ್ತಿ, ಸಂಶಯ ಹಾಗೂ ಹತಾಶೆಗಳ ದೊಡ್ಡ ಚೂರುಗಳನ್ನು ತರುವುದರ ಮೂಲಕ,

ಕಡಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಪ್ರಾರಂಭದ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ ಅನುಭವಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಚಿಕ್ಕ ತುಣುಕು (quanta)ಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ, ಅವುಗಳ ನಡುವೆ ಶೂನ್ಯ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶಗಳಿರುತ್ತವೆ-ಆದರೆ ಅದರ ದಾರಿಗೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶಗಳು ಕುಗ್ಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಕ್ವಾಂಟಮ್ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಆತ್ಮದ ಸಾತತ್ಯತೆಯ ನ್ಯೂಟನ್ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನೀನು ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಸರಿಯಾದ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಸಂಶಯಗಳು, ನಿರಾಕರಣೆಗಳಿಂದ ಶೂನ್ಯ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶಗಳು ಜನನಿಬಿಡವಾಗಿವೆ, ಹಾಗಾಗಿ (ಅನುಭವದ) ತುಣುಕುಗಳು ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ, ಪ್ರಾರಂಭವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇನ್ನಿತರ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ , ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲದವರೆಗೆ ನೀನು ಎದುರಿಸಿರುವಿ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿರುವಿ, ಅದು ಬಲವತ್ತರವಾಗಿದೆ-ಅದರೊಡನೆ ಪಟ್ಟುಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕು, ಬೇರೆ ಏನಾದರೂ ಬರುವವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಸಂಶಯಗಳು ಮಾಯವಾಗಲೇಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ-ಅದು ಸಾಧನೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಶಯವು ಪಟ್ಟುಹಿಡಿಯುವ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲಿನ ಆಕ್ರಮಣಕಾರ. ನಾನು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲ ಇಷ್ಟೆ : ಆಕ್ರಮಣಕಾರನನ್ನು ಜೊತೆಗಾರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ, ಅವನಿಗಾಗಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದಿಡಬೇಡ, ಬೆಚ್ಚಗಿನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗಾಗಿ ಆಸನ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ಇಡಬೇಡ, ಅದಕ್ಕೂ ಮೇಲಾಗಿ ಒಳಬರುತ್ತಿರುವ ಭಗವಂತನನ್ನು ದುಃಖಿಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಹತಾಶೆಗಳ ಉತ್ಸಾಹಕುಂದಿಸುವ ಹಸಿಕಂಬಳಿ ಹೊದಿಸಿ ಹೊರದೂಡಬೇಡ !

ಸರಳ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ಅದನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ- ಒಮ್ಮೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ, ನಿನಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಈ ಪೃಥ್ವಿಗಾಗಿ ಉಳಿದ ಕಾರ್ಯ ಅದೊಂದೇ. ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಭೂಕಂಪಗಳಿವೆ, ಹಿಟ್ಟುರುಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಕುಸಿಯುತ್ತಿರುವ ನಾಗರಿಕತೆ ಇದೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಕತ್ತೆತನವಿದೆ, ನೆರೆಹಾವಳಿಗಳಿವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಏಕೈಕ ಕಾರ್ಯದತ್ತ, ಕಾರ್ಯ ಪೂರೈಸಲು ನೀನು ನೀಡಬೇಕಾದ ಸಹಾಯದತ್ತ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾರಣವಿದೆ. ಅದು ಕಠಿಣವಾದದ್ದು , ಮಾರ್ಗ ದೀರ್ಘವಾದದ್ದು , ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕಡಿಮೆ ಆಯಿತೇ? ಹಾಗಾದರೆ ಏನು? ಇಷ್ಟೊಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕಾರ್ಯ ಸುಲಭವಾಗಿರಲಿ, ಇಲ್ಲವೆ ಅದರಲ್ಲಿ ತೀವ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸು ಸಿಗಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಏನೂ

ಸಿಗದಿರಲಿ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಿ ಏಕೆ ? ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಸನ್ನಚಿತ್ತದಿಂದ ಎದುರಿಸಲಾಗುವುದೋ ಅಷ್ಟು ತೀವ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸಲಾಗುವುದು. ಮಾಡಬೇಕಾದ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವೆಂದರೆ ಯಶಸ್ಸಿನ ಮಂತ್ರವನ್ನು , ವಿಜಯ ಸಾಧಿಸುವ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು , “ನಾನು ದೊರಕಿಸಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನಾನು ದೊರಕಿಸಿಯೇ ತೀರುತ್ತೇನೆ” ಎಂಬ ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಅಸಾಧ್ಯವೇ? ಅಸಾಧ್ಯವೆಂಬ ವಿಷಯವೇ ಇಲ್ಲ-ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ, ದೀರ್ಘ ಪ್ರಯತ್ನಪಡಬೇಕಾದ (longue haleine) ವಿಷಯಗಳಿವೆ. ಮನುಷ್ಯ ದೃಢ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛೆಪಟ್ಟಿದ್ದು ಇಂದಿಲ್ಲ ನಾಳೆ ನೆರವೇರಿಕೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ-ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಧಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹತಾಶೆಯನ್ನು ಹೊಡೆದೋಡಿಸು ಮತ್ತು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ನಿನ್ನ ಯೋಗವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸು. ಅಂಧಕಾರ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಆಂತರಿಕ ದ್ವಾರಗಳು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವವು.

★

(26/156) ಪ್ರಶ್ನೆ : ಸಂತೋಷವಿಲ್ಲ , ಚೈತನ್ಯವಿಲ್ಲ , ಬರೆಯಲು, ಓದಲು ಮನಸ್ಸು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ-ಮೃತವ್ಯಕ್ತಿ ಅತ್ತಿತ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿರುವಂತಿದೆ. ನನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೀವು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿರಾ? (ಇಂತಹದನ್ನು ಕುರಿತು) ನಿಮಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅನುಭವ ಏನಾದರೂ ಇದೆಯೆ?

ಶ್ರೀ ಅ : ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ನಾನೇ ಸ್ವತಃ ಅಂತಹ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೆ, ಅಂತಹ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವವರಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಂದಿರಿ, ಗೆಲುವಾಗಿರಿ ಎಂಬ ಉಪದೇಶ ನೀಡುತ್ತೇನೆ.-

“ರೋಮ ನಗರವನ್ನು ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಂದಿರು, ಗೆಲುವಾಗಿರು-ನಿನಗದನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಹೋದರೆ, ಸೂರ್ಯ ಉದಯಿಸುವವರೆಗೆ, ಚಿಕ್ಕಪಕ್ಷಿಗಳು ಚಿಲಿಪಿಲಿ ಸದ್ದು ಮಾಡುವವರೆಗೆ, ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗುವವರೆಗೆ ಹುಬ್ಬುಗಂಟಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಕಾಲ ಕಳೆ.

ಆದರೂ ನೀನು ವೈರಾಗ್ಯದ ತರಬೇತು ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ ವೈರಾಗ್ಯದತ್ತ ನಾನು ಬಹಳ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ , ಯಾವಾಗಲೂ ಆ ವಿಪರೀತ

ವಿಷಯದಿಂದ ದೂರವಿರುತ್ತಿದ್ದೆ. ‘ಸಮತೆ’ ಯಂತಹ ಜಾದೂ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಭಾಗಶಃ ವೈರಾಗ್ಯದ ಮೂಲಕ ಹಾದು ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೆ ‘ಸಮತೆ’ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾದದ್ದು , ವೈರಾಗ್ಯ ಸುಲಭವಾದದ್ದು, ಆದರೆ ಅದು ಅಸಹ್ಯಕರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮದಿ ಹಾಳುಮಾಡುವಂತಹದು.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು.

★

(3/136-37) ತಾಳ್ಮೆ ನಿನ್ನ ಸೂತ್ರವಾಗಲಿ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಜೀವಶಕ್ತಿ (ಪ್ರಾಣಿಕ ಸತ್ತೆ)ಗೆ “ದೂರಬೇಡ, ಆದರೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಿದ್ಧಿಗಳಿಗಾಗಿ ಅವಶ್ಯವಾದ ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೋ” ಎಂದು ಕಲಿಸಿಕೊಡು. ... ಮನಬಂದಂತೆ ನಡೆಯುವ ಪ್ರಾಣಿಕ ತನ್ನ ಬೇಕು-ಬೇಡಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದು ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣ ಸ್ಥಿತಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಮತೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಬರುವುದು ತಾಳ್ಮೆಯ ಸಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಒರಟು ರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಂಡರೆ ಇಲ್ಲವೆ ನಿನ್ನ ಅಸೌಖ್ಯವನ್ನು ದೂರವಿರಿಸಲು ಏನಾದರೂ ದೊರಕದೇ ಹೋದರೆ ನೀನು ಕ್ಷೋಭೆಗೊಳಗಾಗದೆ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಯಾವುದೂ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಕಡಡದಿರಲಿ. ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಿಕ ತನ್ನ ಕ್ಷುದ್ರ ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ಆಡಂಬರದಿಂದ ಅತಿರಂಜಿತವಾಗಿಸಿ ತೋರಿಸಿದಾಗ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗಿಂತ ನೀನು ಹೆಚ್ಚು ಸುಖಿಯಾಗಿರುವಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಯೋಚಿಸು. ಕಳೆದ ಮಹಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗೊಂಡ ಸೈನಿಕರು ಎಂತೆಂತಹ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸು. ಅಂತಹ ಯಾತನೆಗಳನ್ನೇನಾದರೂ ನೀನು ಸಹಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಆಗ ನಿನ್ನ ಈ ಅಸಮಾಧಾನಗಳು ಎಷ್ಟೊಂದು ಮೌಢ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವಿ. ಆದಾಗ್ಯೂ ನೀನು ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಆಹ್ವಾನ ಕೊಡಲಿ ಎಂದು ನಾನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ-ನಿನ್ನ ಜೀವನದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಲ್ಲದ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನೀನು ಕಲಿಯಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನಷ್ಟೇ ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ತಾಳ್ಮೆಯಿಲ್ಲದೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಏನನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಲಾಗದು. ಶ್ರೇಷ್ಠರೆನಿಸಿದ ಜನರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ನೀನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರೆ, ಅವರು ಪ್ರಾಣಿಕದ ವಿರುದ್ಧ ಗಟ್ಟಿವಸ್ತುವಿನ ಹಾಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಹೇಗೆ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವಿ. ಇಂದಿಗೂ ಕೂಡ

ನಮ್ಮ ನಾಗರಿಕತೆಯ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥ ಭೌತಿಕ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಣಿಕದ ತಾಳ್ಮೆಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಕ್ರೀಡೆ ಹಾಗೂ ಸಾಹಸದ ಮನೋಭಾವ, ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಎದೆಗುಂದದೆ ಎದುರಿಸುವುದು, ಇದೆಲ್ಲ ತಾಳ್ಮೆಯ ಆದರ್ಶದ ಭಾಗ. ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಪ್ರಗತಿ ಅನೇಕ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದರ ಮೇಲೆ ಕಷ್ಟ ಕ್ಲೇಶಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುವುದರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಂಡಿರುವಂತಹ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾಳ್ಮೆಯ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಕಡಿಮೆಯದೇನಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಿಕ ಆಕ್ಷೇಪ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಜೋರಾದ ಹೊಡೆತ ಕೊಡು, ಏಕೆಂದರೆ ಶಾರೀರಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವೇಚನೆಗೆ ಕಾರಣವಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಪ್ರಾಣಿಕದೊಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಒದತ ಕೊಡುವುದೊಂದೇ ವಿಧಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಣಿಕ ದೂರತೊಡಗಿದ ಕೂಡಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಒದತ ಕೊಡು, ಏಕೆಂದರೆ ಅದಲ್ಲದೆ ಕುದ್ರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಅವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಬೇರೆ ದಾರಿಯಿಲ್ಲ, ಇಂತಹ ಪ್ರಜ್ಞಾವಸ್ಥೆ ಶರೀರಕ್ಕಾಗಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಗೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸವಲತ್ತುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವ ಕೊಡುತ್ತದೆ, ಅದು ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಹಾಗೂ ದೈವೀ ಸತ್ಯವನ್ನು ಬೇಡುವುದಿಲ್ಲ.

★

(3/138-39) ಅಗ್ನಿಯು* ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಿಕದ ಮೇಲಾಗುವ ಮತ್ತೊಂದು ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಬದಲಾವಣೆ ಎಂದರೆ ನಿನ್ನ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಅಡೆತಡೆಗಳನ್ನು ನೀನು ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಂದ ಎದುರಿಸುವಿ. ಸದ್ಯದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ದುಃಖಸೂಚಕ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿ, ಬೂದಿಯಲ್ಲಿ ನೀನು ನಿನ್ನ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ದುಃಖಿಸುತ್ತ, ಜೋಲುಬಿದ್ದ ಮುಖ ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನು ನಗುಮುಖದಿಂದ ಖಿನ್ನತೆಯನ್ನು ಓಡಿಸಿಬಿಡುವಿ. ನೂರಾರು ತಪ್ಪುಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅವು ನಿನಗೆ ಮಹತ್ವದವೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀನು ನಗುಮುಖದಿಂದ ಗುರುತಿಸುವಿ ಹಾಗೂ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಅಂತಹ ಮೂರ್ಖತನವನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಕೊಳ್ಳುವಿ. ಎಲ್ಲ ಖಿನ್ನತೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಮಂಕುಬಡಿದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವಿರೋಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತವೆ. ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ದುಃಖದ

* ಅಗ್ನಿ - ಪರಿವರ್ತನೆಗಾಗಿ ಆತ್ಮದ ಜ್ವಾಲೆ.

ಮನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಆ ಶಕ್ತಿಗಳು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ವಿನಮ್ರತೆ ಒಂದು ವಿಷಯವಾದರೆ ಖಿನ್ನತೆ ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯದು. ಮೊದಲನೆಯದು ದೈವೀ ಚಲನೆ, ಎರಡನೆಯದು ಅಂಧಕಾರದ ಶಕ್ತಿಗಳ ಬಹಳ ಒರಟಾದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷದ ಭಾವದಿಂದ ಎದುರಿಸು. ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಂದೊದಗುವ ಅಡೆತಡೆಗಳನ್ನು ಬದಲಾಗದ ಪ್ರಸನ್ನಚಿತ್ತದಿಂದ ವಿರೋಧಿಸು. ವಿರೋಧಿ ತನ್ನ ತಳ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವನ ಮುಖದ ಮುಂದೆ ನಕ್ಕುಬಿಡುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಧನ. ಬಹಳ ದಿನಗಳ ಕಾಲ ನೀನು ವಿರೋಧಿಯೊಡನೆ ಕೈಗೆ ಕೈ ಮಿಲಾಯಿಸಬಹುದು, ಕಾದಾಟ ಮಾಡಬಹುದು, ಆದರೆ ಅವನು ಇನ್ನೂ ಕುಗ್ಗಿದ ಉತ್ಸಾಹ ತೋರಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಒಮ್ಮೆ ಅವನ ಮುಖದ ಮುಂದೆ ನಕ್ಕುಬಿಡು, ಅವನು ಕಾಲಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದ ಹಾಗೂ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇರಿಸುವುದರಿಂದ ಬರುವ ನಗು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಾನಿಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಬಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. -ಅದು ಶತ್ರುವಿನ ಮುಂಚೂಣಿಯನ್ನು ಭಂಗ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಅವನ ಸೈನಿಕರಲ್ಲಿ ಭಾರೀ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹರಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಿನ್ನನ್ನು ವಿಜಯೋತ್ಸಾಹಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತದೆ.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ.

★

‘ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹಾಗೂ ವಿನಮ್ರತೆ’ಯ ಆಂತರಿಕ ಮನೋಭಾವ

(5/406) ಜನರಿಗೆ ಯಾವುದೊಂದು ಅಪಾಯವಿರುವ ಪ್ರಸಂಗವಿದ್ದಾಗ ಅಂದರೆ ಅಪಘಾತವೊಂದು ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿದೆ ಎನಿಸಿದಾಗ ಇಲ್ಲವೆ ಅಪಘಾತ ಸಂಭವಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಬಂದ ಪ್ರಸಂಗವಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅವರು ದೈವೀಕೃಪೆಯ ಕಾರ್ಯಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು. ಬೇರೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಆ ಕಾರ್ಯಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಇಲ್ಲವೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದೋ ಕಾರ್ಯ ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆದು ಹೋದಾಗ, ಅದು ಅನಂತಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ದೈವೀಕೃಪೆಯಿಂದ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಸಾಮರಸ್ಯ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಅಪಘಾತದಂತಹೇನೂ ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಜನರಿಗೆ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಉಂಟಾದಾಗ ಮತ್ತು ಕೂಡಲೆ ಅವರು

ಅದರಿಂದ ಮುಕ್ತರಾದಾಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸ್ವಸ್ಥರಾಗಿದ್ದಾಗ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕುರಿತು ಅವರು ಎಂದೂ ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಆದಾಗ್ಯೂ ಅದೇ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪವಾಡಸದೃಶವಾದದ್ದು.

ಕೃತಜ್ಞತೆ :

(14/162) ಭಗವಂತನಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ದೈವೀಕೃಪೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಗುರುತಿಸುವುದು ಕೃತಜ್ಞತೆ.

ಭಗವಂತ ನಿಮಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಗುರುತಿಸುವುದು ಕೃತಜ್ಞತೆ.

ಭಗವಂತನಿಗಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಬರುವ ಭಾವನೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಭಗವಂತ ನಿಮಗಾಗಿ ಮಾಡುವುದೆಲ್ಲದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗುವಂತೆ ನೀವು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

★

(8/40) ಭಕ್ತಿಯ ಚೊತೆಗೆ ಸತತವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದ ಚಲನೆಯೊಂದಿದೆ, ಅದು ಭಗವಂತ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಭಾವನೆ, ಆ ಭಾವನೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಭಾರಿಯಾಗಿರುವಿಕೆ, ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಘನತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತುಂಬಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಭಗವಂತ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ, ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಏನೋ ಒಂದಿದೆ, ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರುವ ಅತಿಘೋರತೆ ಅದಲ್ಲ, ಭಗವಂತನಿದ್ದಾನೆ, ಅವನು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವತೆಯ ಅರಿವಿನಿಂದ ಆ ಸಂತೋಷ ಬರುತ್ತದೆ, ಅತಿ ಕನಿಷ್ಠವಾದದ್ದಾವುದೋ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಘನತೆವೆತ್ತ ದೈವೀನೈಜತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ತಂದುಕೊಟ್ಟಾಗ ಹೃದಯ ಎಷ್ಟೊಂದು ಗಾಢ, ಅದ್ಭುತ, ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳಿಗೂ ಅತ್ಯಂತ ಹರ್ಷದಾಯಕ ಸ್ವಾದವಿದ್ದಾಗ ಬರುವಂತಹ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಕೃತಜ್ಞತೆ ತಂದುಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತೋಷವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವ ವಿಷಯ ಬೇರಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯ ಹಕ್ಕಿ ಹಾಡುವುದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ, ಸುಂದರವಾದ ಹೂವೊಂದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ, ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವಿನತ್ತ ನೋಡುತ್ತಾನೆ ; ಔದಾರ್ಯದ

ಕಾರ್ಯವೊಂದನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುತ್ತಾನೆ, ಸುಂದರವಾದ ವಾಕ್ಯವೊಂದನ್ನು ಓದುತ್ತಾನೆ, ಅಸ್ತನಾಗುತ್ತಿರುವ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ವಿಷಯ ಯಾವುದೇ ಆಗಿರಲಿ, ಒಮ್ಮೆಲೆ (ಕೃತಜ್ಞತೆಯ) ಈ ವಿಷಯ, ಈ ಬಗೆಯ ಭಾವನೆ ನಿಮ್ಮದುರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ-ಅದು ಆಳಾತಿ ಆಳದ್ದು ಹಾಗೂ ಗಾಢವಾದದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ-ಜಗತ್ತು ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ, ಜಗತ್ತಿನ ಹಿಂದೆ ಭಗವಂತನಾಗಿರುವ ಏನೋ ಒಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

★

(7/418) ತಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಸಹಜ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಜನರಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಡೀ ಜೀವನದ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿರುವ ಅದ್ಭುತಕ್ಕೆ ಅವರು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ, ಸ್ನೇಹಪರರಾಗಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ, ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಾರೆ : ಅತ್ಯಂತ ಚಿಕ್ಕ ಅಂಶ, ಜೀವನದ ಅತಿ ಚಿಕ್ಕ ಘಟನೆ ಇವುಗಳ ಹಿಂದೆ ಈ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಸೌಂದರ್ಯ ಇಲ್ಲವೆ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳ ಹಿಂದೆ ಇರುವ ಅನಂತ ದೈವೀಕೃಪೆ ಇರುವ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಅವರು ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಜನರ ಪರಿಚಯ ನನಗಿತ್ತು ; ಅವರು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅತಿ ಸಾಧಾರಣ ಮಟ್ಟದ್ದಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ, ಸ್ನೇಹಪರತೆಯ, ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಆಭಾರಿಯಾಗಿರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿತ್ತು.

ಸರಿ, ಅವರಿಗೆ ಚೈತ್ಯಸತ್ತೆಯೊಂದಿಗಿನ ಸಂಪರ್ಕ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ, ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸತತವಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆಂದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಹಾಗೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವುಳ್ಳವರಾಗಲು-ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗಲ್ಲ, ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿದ್ದರು. ತಮ್ಮನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲಾಗುತ್ತದೆ, ತಮಗೆ ಸಹಾಯ ದೊರಕುತ್ತದೆ, ತಮ್ಮನ್ನು ಮೇಲ್ಗಡೆ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅವರು ಅರಿವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು.

★

ಮೂಲ : ಹೂವುಗಳ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ (The significance of flowers, Ed. Sri Aurobindo Ashram Publication).

ಎಲ್ಲ ಚಲನೆಗಳಲ್ಲ ಬಹುಶಃ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತೋಷ-ಸಂಪೂರ್ಣ ಪರಿಶುದ್ಧ , ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಕಲಂಕಿತವಾಗದ ಸಂತೋಷ-ಕೊಡುವುದು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತ ಕೃತಜ್ಞತೆ.

ಅದು ವಿಶೇಷವಾದ ಏನೋ ಒಂದು, ಪ್ರೇಮವಲ್ಲ, ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲ , ಸಂತೋಷದಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡದ್ದು , ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡದ್ದು.

ಅದು ವಿಶೇಷ ಬಗೆಯ ಕಂಪನ, ಅದರ ಹೊರತಾಗಿ ಅಂತಹ ಕಂಪನ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ, ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿಶಾಲಗೊಳಿಸುವ ಏನೋ ಒಂದು, ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತುಂಬಿಬಿಡುತ್ತದೆ, ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಸಾಹಭರಿತವಾದದ್ದು !

ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ನಿಲುಕಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲ ಚಲನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಚಲನೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಹೊರತೆಗೆಯುತ್ತದೆ.

ಈ ಕಂಪನದಲ್ಲಿ , ಅದರ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯೊಂದಿಗೆ, ನೀವು ಪ್ರವೇಶಿಸಬಲ್ಲಿದ್ದಾದರೆ, ಪ್ರೇಮದ ಕಂಪನಕ್ಕಿರುವ ಗುಣವೇ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಕೂಡಲೆ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ, ಅದು ದಿಶಾಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮೀರಿದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ...ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಅತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮದ ಸಾರಭೂತ ಕಂಪನದ ವರ್ಣವಿಶಿಷ್ಟ ಛಾಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ.

★

(14/152-53) ಮನಸ್ಸು, ಪ್ರಾಣಿಕ ಹಾಗೂ ದೇಹ ಇವು ಭಗವಂತನಿಲ್ಲದೆ ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರವು, ಏನೂ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ , ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರವು ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯದೆ ಇರುವುದು ವಿನಮ್ರತೆ. ಭಗವಂತನಿಲ್ಲದೆ ಅವು ಅಜ್ಞಾನ, ಅಸ್ವಪ್ನಸ್ಥತೆ ಹಾಗೂ ನಿರ್ವೀರ್ಯತೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತವೆ, ಬೇರೇನೂ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಭಗವಂತ ಮಾತ್ರ ದೈವೀ ಸತ್ಯ, ದೈವೀ ಪ್ರಾಣ, ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ದೈವೀ ಪ್ರೇಮ ಹಾಗೂ ಪರಮಸುಖ-ಸ್ವರೂಪನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಮನಸ್ಸು, ಪ್ರಾಣಿಕ ಹಾಗೂ ದೇಹ ಇವು ಭಗವಂತನನ್ನು ಅವನ ಸಾರದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ, ಅವನ ಕ್ರಿಯೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಇಡಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಹಾಗೂ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಡಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಭಾವನೆಗೆ

ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇದು ಮಾತ್ರ ನಿಜವಾದ ವಿನಮ್ರತೆ, ಅದರೊಂದಿಗೆ ಅಚಂಚಲತೆ ಹಾಗೂ ಶಾಂತಿ ಬರುತ್ತವೆ.

ಇದು ಎಲ್ಲ ವಿರೋಧಿ ಆಕ್ರಮಣಗಳಿಂದ ಅತಿ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ರಕ್ಷಣೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾನವನ ಗರ್ವದ ಬಳಿ ವಿರೋಧಿ ಶಕ್ತಿ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಇದೇ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಅವನು ಒಳಗೆ ಬರಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

★

ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಂತರಿಕ ಮನೋಭಾವ

(14/37) ಮನುಷ್ಯ ಏನೇ ಮಾಡಲಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸ್ಫುರಣ (spark) ವನ್ನು ಇರಿಸಿದರೆ ಅದು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುವುದು.

ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅವನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವವಾದದ್ದು. ತೋರಿಕೆಗೆ ಅತಿ ನಿರುಪಯುಕ್ತ ಎನಿಸುವ ಕಾರ್ಯಗಳು, ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ಕೈಕೊಂಡಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪಾದನಾಶೀಲವಾಗುವವು.

★

(14/36) ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ನೀವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರೋ ಎಂಬುದಕ್ಕಿಂತ ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿ ಮತ್ತು ನೀವು ಅದರಲ್ಲಿ ಇರಿಸುವ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸದಾ ಭಗವಂತನನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಆಗ ನೀವು ಮಾಡುವುದೆಲ್ಲ ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗುವುದು.

★

(3/43) ಸದಾ ಭಗವಂತನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿರಿ, ಈ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನೀವು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಅದು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬದುಕಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಚಲನವಲನಗಳನ್ನು

ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಡಿರಿ, ಕೇವಲ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾನಸಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಾಮಾನ್ಯ ಹಾಗೂ ಬಾಹ್ಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಡಿರಿ.

★

(3/26) ಬೌದ್ಧಿಕ ಇಲ್ಲವೆ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾದ ಎಲ್ಲ ಹವ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಒಂದು ಧ್ಯೇಯ ಸೂತ್ರ 'ನನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿರಿ ಹಾಗೂ ಅರ್ಪಿಸಿರಿ' ಎಂಬುದಾಗಿರಬೇಕು. ನೀವು ಏನನ್ನೇ ಮಾಡಿದರೂ ಅದನ್ನು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಒಂದು ಅರ್ಪಣೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದೂ ಕೂಡ ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆ ; ಅದು ಹಲವಾರು ಮೂರ್ಖತನದ ಹಾಗೂ ನಿರುಪಯುಕ್ತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತದೆ.

★

(14/328) ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗೆ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಕಡಿಮೆ ಆಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಿಮ್ಮ ಆದರ್ಶವಾಗಲಿ, ಆಗ ನೀವು ಭಗವಂತನ ನಿಜವಾದ ಉಪಕರಣವಾಗುವುದು ನಿಶ್ಚಿತ.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ.

★

ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗಾಗಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದ ಮನೋಭಾವ

(8/122-125) ಪ್ರಶ್ನೆ: ಮಧುರ ಮಾತೆಯವರೆ, ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಬೇಕಾದರೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಏನನ್ನೋ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಎನಿಸಿದಾಗ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಬೇಕಾದಾಗ, ಇಲ್ಲವೆ ಇನ್ನೇನೋ ಬೇಕಾದಾಗ ಅದನ್ನು ಅವಶ್ಯಕತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಭಗವಂತನಿಂದ ದೊರಕಿಸುವುದು ಹೇಗೆ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ, ನೀನು ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ದೊರಕಿಸುವುದು ಹೇಗೆ?

ನೀನು ಭಗವಂತನಡೆಗೆ ಹೊರಳಿದರೆ ಮತ್ತು ಅವನಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನಿರಿಸಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡರೆ ನಿನಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದು ದೊರಕುತ್ತದೆ-ಯಾವುದನ್ನು ನೀನು ನಿನ್ನ ಅವಶ್ಯಕತೆ

ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೀಯೋ ಅದು ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಿನಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೀನು ಪಡೆಯುವಿ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನೀನು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಬೇಡಬೇಕು. ನೀನು ಈ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯದಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು, ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಬಾಹ್ಯ ಸಾಧನಗಳಿಂದ ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನೀನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಾರದು ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳದೆ ಅವನು ನಿನಗಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುವನೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಾರದು. ಯಾರೊಬ್ಬರು ನಿನಗೆ ಏನನ್ನೋ ಕೊಡಲಿ ಎಂದು ಬಯಸಿದಾಗ ನೀನು ಅವರನ್ನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತೀ, ಅಲ್ಲವೆ? ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳದೆ ಅವನು ಅದನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಡಲಿ ಎಂದು ನೀನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದೇಕೆ?

ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಚಲನೆ ನಿಖರವಾಗಿ ವಿರುದ್ಧ ರೀತಿಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೋ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೀರಿ : 'ನನಗೆ ಇದು ಬೇಕಾಗಿದೆ, ಈ ಸಂಬಂಧ ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ, ಈ ಜ್ಞಾನ ಬೇಕಾಗಿದೆ ಇತ್ಯಾದಿ. ಸರಿ, ಭಗವಂತ ನನಗೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ಅವನು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಭಗವಂತನೇ ಅಲ್ಲ.' ಅದರರ್ಥ ನೀವು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ತಲೆಕೆಳಗಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ.

ಮೊದಲು 'ನನಗೆ ಅವಶ್ಯವಿದೆ' ಎಂದು ಹೇಳುವಿರಿ. ನಿಮಗೆ ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬೇಕಾಗಿದೆಯೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಂದು ಭಾವನೆ ಬಂದಿರುತ್ತದೆಯೆ ಇಲ್ಲವೆ ಆಸೆ ಇರುತ್ತದೆಯೆ ಇಲ್ಲವೆ ಅದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಜ್ಞಾನದ ಚಲನೆಯೆ ಎಂಬುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆಯೆ? ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಿಮಗೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ನಿಖರವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಭಗವಂತನ ಮೇಲೆ ಹೇರುವಿರಿ. ನಂತರ ಅದಕ್ಕಾಗಿ 'ಅದನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡು' ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಬೇಡುವುದಿಲ್ಲ. 'ನನಗೆ ಅವಶ್ಯವಿದೆ, ನನಗೆ ಅದು ಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ, ಸ್ವಯಂ-ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಅದು ನನ್ನ ಬಳಿ ಬರಬೇಕು. ನನಗೆ ಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಭಗವಂತನ ಕರ್ತವ್ಯ' ಎಂದು ಹೇಳುವಿರಿ.

ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಏನು ಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಅದು ಕೇವಲ ಭ್ರಮೆಯಾಗಿದ್ದಾಗ, ಸತ್ಯವಾಗಿರದೆ ಇದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿರುವ ಜೀವನದಿಂದ ಕೇಳಿದಾಗ, ಭಗವಂತನಡೆಗೆ ಹೊರಳದೆ ಇದ್ದಾಗ,

ಅವನ ಹಾಗೂ ನಿಮ್ಮ ನಡುವೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸದೆ ಇದ್ದಾಗ, ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಿನ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮನೋಭಾವದಲ್ಲಿ ಅವನತ್ತ ಹೊರಳದೆ ಇದ್ದಾಗ, ನೀವು ಅವನಿಂದ ಏನನ್ನೂ ಕೇಳದೆ ಇದ್ದಾಗ, ನಿಮಗೆ ಅವನು ಏನನ್ನಾದರೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕಾರಣವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ನೀವು ಭಗವಂತನನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, ಅವನು ಭಗವಂತನಾದ್ದರಿಂದ, ನಿಮಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಅರಿತಿರುತ್ತಾನೆ ಹಾಗೂ ನಿಮಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ.

ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಅವನ ಮೇಲೆ ಹೇರಲು ಒತ್ತಾಯ ತಂದಾಗ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನೋದಯವನ್ನಂಟು ಮಾಡಲು ಅವನು ನೀವು ಬಯಸಿದ್ದನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು ಮತ್ತು ನಿಜವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದು ಅದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ತಪ್ಪನ್ನು ನೀವು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಆಗ ನೀವು ಆಕ್ಷೇಪ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೀರಿ-ಇದನ್ನು ಈಗ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾದ ನೀವು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದರ ಅರ್ಥವಲ್ಲ, ಎಲ್ಲ ಮಾನವರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ-ನೀವೇ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆತು “ನನಗೆ ಹಾನಿಯನ್ನಂಟು ಮಾಡುವಂತಹದನ್ನು ಭಗವಂತ ಏಕೆ ಕೊಟ್ಟ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ.

ಎರಡೂ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಆಕ್ಷೇಪ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೀರಿ, ಬಡ ಭಗವಂತ ದೂಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ದೈವೀ ಸತ್ಯವೆಂದು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ, ಎಲ್ಲ ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳ ದೈವೀಮೂಲವಾದ, ಸರ್ವೋಚ್ಚವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯದಾದ, ನೀವು ಬಯಸುವೆಲ್ಲದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ನೀಡುವ, ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೂ ಪರಿಹಾರವಾಗಿರುವ ಆ ದೈವೀ ‘ತತ್’ನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರಳ ಅಭೀಪ್ಸೆಯನ್ನು, ಹಂಬಲವನ್ನು, ಗಾಢವಾದ, ಉತ್ಸಾಹಭರಿತ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ಈ ಗಾಢವಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನೀವು ಅಭೀಪ್ಸೆಪಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಭಗವಂತನನ್ನು ಕುರಿತು “ಇದನ್ನು ಕೊಡು, ಅದನ್ನು ಕೊಡು” ಇಲ್ಲವೆ “ನನಗೆ ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ, ನಾನು ಅದನ್ನು ದೊರಕಿಸಬೇಕು” ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. “ನನಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದನ್ನು ಮಾಡು, ನನ್ನನ್ನು

ನನ್ನ ಸತ್ತೆಯ ದೈವೀಸತ್ಯದತ್ತ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು, ನಿನ್ನ ಪರಮೋಚ್ಚ ವಿವೇಕದಿಂದ ಯಾವುದು ನನಗೆ ಅವಶ್ಯವೆಂದು ನೀನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಿಯೋ ಅದನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡು” ಎಂದು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಹೇಳುವಿರಿ.

ಆಗ ನೀವು ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಿಶ್ಚಿತ. ನಿಮಗೆ ಹಾನಿಕಾರಕವಾದದ್ದನ್ನು ಅವನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉಚ್ಚಮಟ್ಟದ್ದಾದ ಹೆಜ್ಜೆ ಒಂದಿದೆ, ಆದರೆ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಠಿಣವಾದದ್ದು.

ಭಗವಂತನಿಗೆ “ನನಗೆ ಇದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ, ಅದನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡು” ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲನೆಯ ರೀತಿ ಭಗವಂತನ ಬಳಿ ಸಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ನಿಜವಾದ ಮಾರ್ಗ. ಏಕೆಂದರೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಜನರು ತಮಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಏನು ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಿರರ್ಥನವೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಬೆಂಬತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಆಸೆ ನೆರವೇರಿಕೆ ಕಂಡ ಪ್ರತಿಸಲ ಅವರಿಗೆ ನಿರಾಶೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರು ಇನ್ನೊಂದು ಆಸೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳುವತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಬಹಳಷ್ಟು ಅರಸಿದ ನಂತರ, ಅನೇಕ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ನಂತರ, ಬಹಳಷ್ಟು ವೇದನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ನಂತರ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ, ಮನುಷ್ಯ ವಿವೇಕಿಯಾಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗಲು ಅಂದರೆ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಮಾರ್ಗವಿದೆಯೇ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಮತ್ತು ಆಗ, ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ತಮ್ಮ ತೋಳುಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಚಾಚಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ) “ನಾನಿಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ, ನನ್ನನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೋ, ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಸು” ಎಂದು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಹೇಳಲು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಂತರ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತದೆ.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ.

★

ಆದ್ಯತೆ ನೀಡದೆ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ?

(8/405-08) ಪ್ರಶ್ನೆ : ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡದೆ ಇರುವುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ? ನಾವು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾದುದಕ್ಕೆ ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ವಚ್ಛವಾದುದಕ್ಕೆ ಕೊಳೆಯಾದುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಿ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಆದ್ಯತೆ ನೀಡದೆ ಇರುವುದು-ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನನ್ನೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ಅದರ ಅರ್ಥವೆ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಇದು ಶಬ್ದಗಳೊಡನೆ ಆಟವಾಡುವುದಾಗಿದೆ ! ನೀವು ಯಾವುದನ್ನು ಆದ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದ ರೀತಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೀರೋ ಅದನ್ನು ನಾನು ಆಯ್ಕೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು ; ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷಣ ಯಾವುದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೆಳಗೆಳೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ ಹಾಗೂ ಯಾವುದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿದೆಯೋ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ, ಯಾವುದು ನೀವು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೂ ಯಾವುದು ನೀವು ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆಯೋ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ನೀವು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಆದರೆ ನಾನು ಇದನ್ನು ಆದ್ಯತೆಗಳನ್ನಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದು ಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಿಮಿಷ ಮನುಷ್ಯ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ಅನಿವಾರ್ಯ, ಒಮ್ಮೆ ನೀವು ಸ್ವಚ್ಛತೆ ಹಾಗೂ ಕೊಳಕು ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಯ್ಕೆಗಿಂತ ಈ ಆಯ್ಕೆ-ಅದು ನೈತಿಕವಾದದ್ದಾಗಿರಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಭೌತಿಕವಾದದ್ದಾಗಿರಲಿ ಅನಂತಪಟ್ಟು ಅನಿವಾರ್ಯವಾದದ್ದು. ಆಯ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷಣ, ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ನಿಮ್ಮದುರಿಗಿರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಕೆಳಗಡೆ ಇಲ್ಲವೆ ಮೇಲಗಡೆ ಇಡಬಹುದು, ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿರಿಸಬಹುದು ಇಲ್ಲವೆ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಿಂದಿರಿಸಬಹುದು. ಮತ್ತು ಈ ಬಗೆಯ ಆಯ್ಕೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ಸತತ, ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು, ನೀವು ಎಂದಿಗೂ ನಿಂದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಬಿಡಬಾರದು. ಆದರೆ ನಾನು ಇದನ್ನು ಆದ್ಯತೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದು ಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ಯತೆಗಳು-ಇದರರ್ಥ ನಿಖರವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲ. ನೀವು ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇಲ್ಲವೆ ಜುಗುಪ್ಸೆ ತೋರಿಸುವ, ಆಕರ್ಷಣೆಗೊಳಗಾಗುವ ಇಲ್ಲವೆ ವಿಕರ್ಷಣೆಗೊಳಗಾಗುವ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವಿಷಯ ಇರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಕುರುಡರಾಗಿ, ಯಾವುದೇ

ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಆ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ತಳೆಯುತ್ತೀರಿ. ಹಾಗಿರದೆ ಇದ್ದಾಗ ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಿರುತ್ತದೆ, ಆ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಇಲ್ಲವೆ ತೊಂದರೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಬಗೆಯದಾಗಿರಲಿ ಎಂಬ ಆದ್ಯತೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಆಯ್ಕೆ ಅಲ್ಲವೆ ಅಲ್ಲ-ನಿಮಗದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲವೆ? ಯಾವುದು ಹೆಚ್ಚು ಸತ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂಬುದರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ; ಅದು ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುವ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗವಾಗಬಹುದು. ನನಗಾದರೋ ಆ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುವುದು ಕುರುಡತನದ ಏನೋ ಒಂದು, ಒಂದು ಪ್ರಚೋದನೆ, ಒಂದು ಆಸಕ್ತಿ ಪ್ರಚ್ಛಾರಹಿತ ಚಲನೆ, ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಹಳ ಹಟಮಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನೀವು ಕೆಲವೊಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಇರುತ್ತೀರಿ, ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಘಟನೆ ಸಂಭವಿಸಬಹುದು, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರೇಷಣೆ ಇರುತ್ತದೆ. ‘ನನಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಸಿಗಲಿ’ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ಉತ್ತರ ಇಲ್ಲವೆ ಸೂಚನೆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಬಗೆಯದಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲವೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದೋ ಬಗೆಯದಾಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ನಿಮಗಿಷ್ಟವಾದ ಬಗೆಯದಾಗಿರಲಿ ಎಂಬ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಇದೆಲ್ಲ ಆಯ್ಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುವುದರ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರೇಷಣೆ ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಉತ್ತರ ನಿಮ್ಮ ಆಸೆಗೆ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿರದಿದ್ದರೆ, ಈ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುವಿಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಸಂತುಷ್ಟರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ನಿಮಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಹೋರಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಹಾಗಿರದೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವ ಆದ್ಯತೆಗಳು ಇಲ್ಲವೆ ಇದ್ದಾಗ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರೇಷಣೆ ಉತ್ತರ ಏನೇ ಆಗಿರಲಿ, ಅದು ಬಂದಾಗ ನೀವು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ, ಸಹಜವಾಗಿ, ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯದ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರೇಷಣೆ ಉತ್ತರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ನೀವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಷಯಗಳು ಹೀಗಿರಲಿ, ಹಾಗಿರುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಬಯಸುತ್ತೀರಿ, ಆಸೆಪಡುತ್ತೀರಿ, ಮತ್ತು ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷಣ ಆಯ್ಕೆ ಇದೆ : ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಿಮಿಷ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತೀರಿ, ಮೇಲಕ್ಕೇರಿ ಹೋಗಬೇಕೋ, ಕೆಳಗಿಳಿದು ಹೋಗಬೇಕೋ ಎಂಬುದರ ನಡುವಿನ ಆಯ್ಕೆ ಪ್ರಗತಿ

ಸಾಧಿಸಬೇಕೋ, ಹಿಮ್ಮೊಗವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕೋ ಎಂಬುದರ ನಡುವಿನ ಆಯ್ಕೆ ಆದರೆ ನೀವು ಈ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷಯಗಳು ಹೀಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಹಾಗಿರಲಿ ಎಂದು ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದ ವಾಸ್ತವತೆ, ನೀವು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಮನೋಭಾವ.

ಆಯ್ಕೆಯ ಅರ್ಥ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ಹಾಗೂ ಒಂದು ಕ್ರಿಯೆ, ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುವಿಕೆ ಒಂದು ಆಸೆ, ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅದು ಒಂದು ಆಯ್ಕೆ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಯಾವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ನಿಮ್ಮ ಆಂತರಿಕ ಸತ್ಯ ಹಾಗೂ ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇವುಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಏನಾಗಲಿರುವುದೋ ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ನೀವು ಚಿಂತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆದ್ಯತೆಗಳಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಆದ್ಯತೆಯ ಮೂಲಕ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ನಿಮ್ಮ ಆದ್ಯತೆ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ವಿರೂಪಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವಿರುತ್ತದೆ, ಚೌಕಾಸಿ ಮಾಡುವುದಿರುತ್ತದೆ. ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಏನೋ ಒಂದು ಸಂಭವಿಸಲಿ ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತೀರಿ, ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಅದಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುತ್ತೀರಿ, ಅದು ಸತ್ಯವೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ, ಇಲ್ಲವೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿ ಎಂದೂ ಅಲ್ಲ. ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುವುದು ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯಮಾಡುತ್ತದೆ, ಪರಿಣಾಮಗಳು ವಿಶಿಷ್ಟ ಬಗೆಯವಾಗಿರಲಿ ಎಂದು ಬಯಸುತ್ತದೆ, ತನ್ನ ಬಯಕೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮ ತರಲು ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ; ಹಾಗಾಗಿ ಅದು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಿರುತ್ತದೆ. ಆಯ್ಕೆ ಪರಿಣಾಮದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷಣ ನೀವು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೀರಿ. ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ನೀವು ಪ್ರತಿಕ್ಷಣ ಎದುರಿಸುತ್ತೀರಿ. ನಿಮಗೆ ಆಯ್ಕೆಯ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ನಿರಾಸಕ್ತಿ ಇರದೆ ಹೋದರೆ ನೀವು ನಿಷ್ಪಾಪಟ್ಯದಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿ -ರುವುದಿಲ್ಲ. ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅದು ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಹುಸಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನನ್ನೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರ ಕುರಿತು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದಿನ್ನೂ ಅತಿ ಕೆಟ್ಟದಾದ ಗೊಂದಲ, ಭಗವಂತ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಆಗುವ ಗೊಂದಲದಷ್ಟೇ ಈ ಗೊಂದಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಿವಿಧತೆ ಇರಲಿ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಂತೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಇರದೆ ಇರಲಿ ಎಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ತೊಂದರೆ ಅರ್ಥಹೀನವಾಗುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ವಿವಿಧತೆಯ ತತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕುರಿತು ಏಕತೆ, ಪ್ರೇಮ, ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಹಾಗೂ ಕರುಣೆ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಮನೋಭಾವ ಇರಲಿ ಎಂದು ನೀವು ಅಭೀಪ್ಸೆಪಡಬಹುದು, -ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದೇ ಮನೋಭಾವವನ್ನು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ, ಆ ಸಂದರ್ಭದ ಸತ್ಯ ಹಾಗೂ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ, ಭಿನ್ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕು. ಯಾವುದನ್ನು ಕ್ರಿಯೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಇಲ್ಲವೆ ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅದರ ಮೂಲ ಎಂದು ನಾವು ಕರೆಯಬಹುದೋ ಅದು ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಕ್ರಿಯೆ ಪೂರ್ತಿ ಅಥವಾ ನೇರವಾಗಿ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರಬಹುದು, ಅದು ಸಂದರ್ಭಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭದ ಆಳಾತಿ ಆಳದ ಸತ್ಯಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಇರಬಹುದು.

★

ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹಾಗೂ ಸ್ವ-ನಿಯಂತ್ರಣ ಇವುಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಮೂಲದಲ್ಲಿಯೇ ಕಂಡುಬರುವ ದೊಡ್ಡ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಆದ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಆಸೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದರೆ ಯಾವುದು ಸತ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದನ್ನು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ತರುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ವಿಷಯ, ವ್ಯಕ್ತಿ, ಕ್ರಿಯೆ ಇಲ್ಲವೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪಕ್ಷಪಾತವಿಲ್ಲದೆ ಹೀಗೆ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟಕರವಾದದ್ದು. ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಆದ್ಯತೆಗೆ ಮಹತ್ವಕೊಡದೆ, ಎಲ್ಲ ಆಕರ್ಷಣೆಗಳು ಹಾಗೂ ಇಷ್ಟಗಳು ಇವುಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿ, ಕೇವಲ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವ ಸತ್ಯದ ಪಕ್ಷವಹಿಸಿ ಮನುಷ್ಯ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು. ಅವಶ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ದೈವೀ ಸತ್ಯಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಆಯ್ದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಆಸೆಯಿಲ್ಲದೆ

ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ದೈವೀಸಂಕಲ್ಪ ಏನಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಹೇಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಮನುಷ್ಯ ಅದನ್ನು ಅರಿತಿರುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ಭಾವನೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವನು ಗಾಢವಾಗಿ ಹಾಗೂ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯದಿಂದ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಬೇಕು, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಅಡೆತಡೆಗಳು ಮಾಯವಾಗುವವು. ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುವಿಕೆ, ಆಸೆ, ಆಕರ್ಷಣೆ, ಇಷ್ಟ ಇವೆಲ್ಲ ಇರುವವರೆಗೆ ಅವು ದೈವೀಸತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಮುಸುಕೆಳೆದು ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ದೂರ ಮಾಡುವವು, ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಹಾಗೂ ನಿತ್ಯವಾದ ದೈವೀ ಸತ್ಯದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಆಗುವವರೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಎಲ್ಲ ಚಲನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಡೆಯುವುದು, ಆಳಿಕೆ ನಡೆಸುವುದು, ತಪ್ಪಾಗಿರುವವುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುವುದು ಮತ್ತು ಬದಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವುದು ಇದೆಲ್ಲ ಮೊದಲು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇದನ್ನು ಕುರಿತು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡುವುದಷ್ಟೇ ಸಾಕಾಗದು, ಏಕೆಂದರೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ ಮನುಷ್ಯ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

ಸತತ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಜ್ವಾಲೆಯ ಹಾಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರೇಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ ; ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುವಿಕೆ, ಆಸೆ, ಆಕರ್ಷಣೆ ಇಂತಹದಲ್ಲ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಕ್ಷಣ ಅದನ್ನು ಆ ಜ್ವಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಸೆದು ಬಿಡಿರಿ. ಅದನ್ನು ನೀವು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡದೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಚಿಕ್ಕ ಮಿನುಗೊಂದು ಉದಯವಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುವಿರಿ. ಮೊದಲು ಅದು ಬಹಳ ಮಬ್ಬಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆಸೆಗಳು ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುವಿಕೆಗಳು ಆಕರ್ಷಣೆಗಳು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಹಳ ದೂರದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ನೀವು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಆ ಸ್ಥಿರ, ಪ್ರಶಾಂತ, ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಶ್ಚಲನೀರವತೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ.

ಅನುಬಂಧ

(ಭಕ್ತನೊಬ್ಬನ ನಿಜವಾದ ಮನೋಭಾವ ಸೂಚಿಸುವ ಒಂದು ಕತೆ)

ವಿಷ್ಣುವಾಹನ ಗರುಡನ ಅನುಕಂಪ

(ಅಪಾರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಇರುವ ನೀತಿಕತೆಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಪಾಯವಿದೆ. ಅದಂದರೆ ಕತೆಯ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಪ್ಪು ಒತ್ತುನೀಡಿ ಅಪಾರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಕೊಡಲಾದ ನೀತಿ ಕತೆ ಆ ಬಗೆಯದು, ಅದು ವಿಧಿವಾದವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುವುದಿಲ್ಲ , ಅಂತಹದರಿಂದ ಅದು ಬಹಳ ದೂರವಿದೆ. ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತನೊಬ್ಬನ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅದರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಇದೆ-ತನ್ನದೇ ಇಚ್ಛೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಆ ಭಕ್ತ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಯೋಜನೆಯ ಭಾಗವನ್ನಾಗಿ ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದ ಎಂಬುದರ ವಿವರ ಇಲ್ಲಿದೆ.)

ಪರಮೇಶ್ವರ ಶಿವನ ಆವಾಸ ಸ್ಥಾನ ಅದ್ಭುತ ಪ್ರದೇಶವಾದ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಕೈಲಾಸ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ವಿಷ್ಣು ಶಿವನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಹೊರಟ, ಶಿವನ ವಾಸಸ್ಥಳದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಭವ್ಯ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಕಮಾನಿನ ಬಳಿ ತನ್ನ ಸಜೀವ ವಾಹನ ಗರುಡನನ್ನು ಕುಳಿರಿಸಿ ಒಳಗೆ ಹೋದ.

ಗರುಡ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಕೈಲಾಸದ ಸ್ಥಳ ಭೌತಿಕ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗುವಂತಿತ್ತು. ಅವನು ಆ ಸ್ಥಳದ ಭವ್ಯತೆಯನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾಗಿ ನೋಡಿದ. ಉಚ್ಚ ಶಿಖರಗಳನ್ನು ಆವರಿಸಿದ್ದ ಮಂಜು ಹಾಗೂ ಹಿಮದ ಮೇಲೆ ಅಸ್ತನಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳ ಕಣ್ಣು ಕೋರೈಸುವ ಕಾಂತಿ ಏಳು ಬಣ್ಣಗಳ ತುಂತುರಗಳನ್ನು ಎರಚಿತ್ತು.

ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಗರುಡನ ದೃಷ್ಟಿ ಕಲ್ಲು ಕಮಾನಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಒಂದು ಸುಂದರ ಪಕ್ಷಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. “ಈ ಸೃಷ್ಟಿ ಎಷ್ಟು ಅದ್ಭುತವಾಗಿದೆ! ಈ ಬೃಹದಾಕಾರದ ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವವನೇ ಈ ಪುಟ್ಟ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವನಲ್ಲ-ಇವೆರಡೂ ಸಮನಾಗಿಯೇ ಅದ್ಭುತವಾಗಿವೆ !” ಎಂದು ಅವನು ಯೋಚಿಸಿದ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅದೃಷ್ಟದ ಹಾಗೂ ಮೃತ್ಯುವಿನ ದೇವತೆಯಾದ ಯಮ ಕಮಾನಿನ ಬಳಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ; ಬಹುಶಃ ಅವನೂ ಶಿವನ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯಲು ಹೊರಟಿದ್ದನೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವನು ಆಚೆಯ ಬದಿಗೆ ಕಾಲಿರಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಆ ಪಕ್ಷಿಯತ್ತ ತಿರುಗಿದವು. ಅವನು ಅದನ್ನು ಹುಬ್ಬೇರಿಸಿ ನೋಡಿದ. ನಂತರ ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಬೇರೆಡೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಕಮಾನಿನ ಒಳಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದ.

ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಗರುಡ : “ಯಮ ಇಷ್ಟೊಂದು ತಲ್ಲೀನನಾಗಿ ಆ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ನೋಡಿದುದರ ಅರ್ಥ ಅದರ ಕಾಲ ಮುಗಿಯಿತೆಂಬುದರ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೇನೂ ಆಗಿರಲಾರದು. ಬಹುಶಃ ಅವನು ಮರಳಿ ಹೋಗುವಾಗ ಆ ಪಕ್ಷಿಯ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವನು” ಎಂದು ತನಗೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡನು.

ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಕಳೆಯಿತು. ತನ್ನ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಗರುಡ “ಪಕ್ಷಿಯ ಜೀವವನ್ನು ಉಳಿಸಬಲ್ಲೆನಾದರೆ ನಾನದನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡಬಾರದು” ಎಂದುಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತನಾದ.

ಮರುಕ್ಷಣ ಅವನ ಇನ್ನೊಂದು ಧ್ವನಿ “ಇದು ನನ್ನ ಅಹಂಮನ್ಯತೆಯಿಂದಾದ ಪ್ರಚೋದನೆ, ಯಾರ ಜೀವವನ್ನು ಉಳಿಸಲು ನಾನಾರು?” ಎಂದು ಹೇಳಿತು.

ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತರ ದನಿಯೊಂದು ಅವನ ಆಳಾತಿಆಳದಿಂದ ಮಾತೊಂದನ್ನು ಉಸುರಿತು : “ಸದ್ಯದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತನಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಜಾಣತನವಿದೆಯೋ, ಇಲ್ಲವೆ ಸುಮ್ಮನಿರುವುದರಲ್ಲಿದೆಯೋ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ನಿಶ್ಚಿತತೆ ಇಲ್ಲ. ಈ ಅನಿಶ್ಚಿತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನೇನು ಮಾಡುವೆನೋ ಅದು ಇಡಿಯಾದುದರ ಭಾಗವಾಗಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆ. ಇದು ದೈವೀ ಯೋಜನೆ. ಓ ಪ್ರಭೋ ನನ್ನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ನಿನಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವೆ.”

ಮುಂದಿನ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವನು ಆ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಿಂಚಿನವೇಗದಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ಹೋಗಿ ದಂಡಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿಳಿದ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳವೊಂದರ ಬದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಇರಿಸಿದ. ನಂತರ ಕೈ ಅಸಕ್ತ ಮರಳಿ ಬಂದು ವಿಷ್ಣು ಬರುವುದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಕುಳಿತ.

ಆದರೆ ವಿಷ್ಣು ಬರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಬಂದ ಯಮ ಗರುಡನನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಗುಳ್ಳುಕೆ. ಗರುಡ ಯಮನಿಗೆ ವಂದನೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಹೇಳಿದ : “ನಾನು ನಿನಗೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಲೇ? ನೀನು ಒಳಗೆ ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದಂತೆ ಕಂಡು ಬಂದೆ, ಏಕೆ?”

“ಓ, ಅದನ್ನು ನಾನು ಪೂರ್ತಿ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಸರಿ, ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ಅದರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಅದು ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ದಂಡಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾವಿನ ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕು ಸಾವನ್ನಪ್ಪಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡೆ. ಆ ಚಿಕ್ಕ ಪಕ್ಷಿ, ಅಷ್ಟು ದೂರ, ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಹೋಗಬಲ್ಲದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟೆ ನಂತರ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟೆ. ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಅದು ಹೇಗೋ ಸಂಭವಿಸಿರಲೇಬೇಕು. ಆ ಪಕ್ಷಿ ಇನ್ನೊಂದು ಜನ್ಮ ಪಡೆಯಬೇಕಾದ ಸಮಯ ಅದಾಗಿತ್ತು.”

ಯಮ ಮುಗುಳ್ಳುಕು ಹೊರಟುಹೋದ. ಗರುಡನ ಪಾತ್ರ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತೆ? ನಮಗೆ ಅದು ತಿಳಿಯದು.

ಆದರೆ ಗರುಡ ಸ್ತಂಭೀಭೂತನಾದ. ಮೊದಲು ದುಃಖಿತನಾಗಬೇಕೋ, ಅಥವಾ ಸಂತೋಷಪಡಬೇಕೋ ಎಂಬ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಕೂಡಲೆ ಅಂತಹ ಯಾವುದೇ ಮನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಆವಶ್ಯಕತೆಯ ಆಚಿಗೇ ಸಾಗಿ ಹೋದ. ಮತ್ತು “ಓ ಪ್ರಭು ನಾನು ನಿನ್ನ ವಾಹನ ! ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿನ್ನ ವಾಹನವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಅವನು ಜ್ಞಾನೋದಯ ಪಡೆದ ಸಮತೆಯ ಭಾವಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮರಳಿ ಬಂದ.

- ಬಿಂದುಸಾರ

(ಕೃಪೆ : The Heritage, 1987)